

De Mededeelingen van den Minister van Koloniën.

Art. 60 § 1 der grondwet schrijft het volgende voor:

»De Koning doet jaarlijks aan de Staten-Generaal een *omstandig* verslag geven van het beheer der koloniën en bezittingen (van het Rijk in andere werelddeelen) en van den Staat waarin zij zich bevinden.»

Onder het voorwendsel van hieraan te voldoen, heeft de minister van Koloniën aan de Tweede Kamer doen toekomen een stuk, getiteld: *MEDEDEELINGEN betreffende de Overzeesche bezittingen van het Rijk, gedaan door den Minister van Koloniën.* Wij noemen dit een *voorwendsel*, omdat deze *Mededeelingen*, deze fragmentarische, onvolledige en oppervlakkige schetsen volstrekt niet geven, wat de grondwet beveelt, een *omstandig* verslag van het *»beheer»* der koloniën en *»den staat waarin zij zich bevinden.»* De minister schijnt dit zelf gevoeld te hebben, daar hij in den begeleidenden brief, deze compilatie van grootendeels bekende en onbelangrijke feiten noemt *»een bundel bevattende een en ander hetgeen bij mijn departement bekend is omtrent het »beheer en den staat van die bezittingen.»* Wanneer men bij gevolgtrekking uit het *»een en ander,»* dat in dezen eersten bundel vervat is, mag besluiten tot het *»een en ander,»* dat bestemd is eenen tweeden en derden bundel te vullen, dan moeten wij tot het resultaat komen, dat er bij het departement van koloniën al zeer weinig omtrent het *»beheer»* en *»den staat»* der *Overzeesche bezittingen* bekend is en dat, in dit opzigt, de mededeelingen van het schoolboek der *Maatschappij tot Nut van 't Algemeen*, eenige jaren geleden uitgekomen, vollediger zijn en beter voldoen.

De minister eindigt zijnen begeleidenden brief met eene zinsnede, die het onvolledige en oppervlakkige zijner *»Mededeelingen»* moet schijnen te verontschuldigen: *»In afwachting van de uit Oost-Indië gevraagde bouwstoffen, is voor dat gedeelte van deze mededeelingen gebruik gemaakt van de verschillende hier te lande aanwezige stukken en bescheiden.»* De minister geeft hiermede aan het beginsel van het — door de heeren DONKER en DE KEMPENAER zoo hardnekkig ook in deze grondwet, zooveel mogelijk, behoudene — autocratisch stelsel een gedachten knak. De minister van Koloniën is niet in staat aan de Kamers een *omstandig verslag* van het beheer en den staat van 's rijks overzeesche bezittingen te geven, zonder eerst *»bouwstoffen»* uit die bezittingen te gaan halen. De minister is het hoofd der koloniale autocratie; op zijne voordragt, op zijne inlichtingen, op zijnen raad oefent de Koning zijne opperheerschappij uit, en thans erkent de minister, dat hij van het beheer onkundig is. Hij is de man, ter wiens verantwoording alles komt, wat met de koloniën gebeurt of niet gebeurt, en wanneer men hem vraagt: *»Hoe dan is de staat der koloniën?»* dan antwoordt hij: *»Ik weet het niet; maar ik laat bouwstoffen komen, die het mij en u leeren zullen.»* Wie lost

dit raadsel op, van eene heerschappij, die haar eigen beheer niet kent, die over een uitgestrekt gebied regeert en niet weet in welken staat het zich bevindt?»

Al de zwakheid, al de nietigheid van dit schijnbaar zoo krachtige en zoo opgevijzeld stelsel van alleenheerschappij verraadt zich in dit antwoord. Uitsluitende magt is alleen verdedigbaar en alleen dragelijk, wanneer zij rust op uitsluitende kennis. Het is een ongelukkig land, welks toestand en behoeften slechts aan één man of aan eenige weinige personen bekend zijn, maar verkeert het eenmaal in zulk eene noodlottige omstandigheid dan is het, zoolang zijn toestand en zijne behoeften een geheim zijn, een noodzakelijk kwaad, dat het uitsluitend aan de zorg dier handen toevertrouwd blijve, die alléén weten wat het noodig heeft. Doch zoodra zij, die bij uitsluiting geroepen zijn het lot van dat land te regelen, erkennen, dat zij zelve noch het beheer, noch den staat van het land kennen, wordt de alleenheerschappij eene ongerijmdheid en eene redeloze instelling. Vroeger zeide men: *»Wij alléén weten, wat voor de kolonie dienstig is; wij alléén kennen de kolonie, en omdat wij alléén de kennis der kolonie hebben, moeten wij ook de onverdeelde magt hebben, om terstond, en overal en op alle wijzen zóo te handelen als wij weten, dat noodig is.»* Die erbarmelijke grootspraak is thans gelogenstraft, en de minister zelf moet belijden, dat het Departement van Koloniën zóo weinig bekend is met die gewesten, wier uitsluitende kennis aan hetzelfde werd toegekend en op welke het zich vroeger steeds beriep, om zijn autocratisch stelsel te regtvaardigen, dat het er zoo verre van af is, de uitsluitende kennis der *Overzeesche bezittingen* te bezitten, dat het zelfs niet bij magte is, een *omstandig verslag* van het beheer en den staat der koloniën te leveren, zonder eerst *»bouwstoffen»* uit die koloniën zelve te gaan opzamelen. Uit het *»een en ander,»* dat, naar de getuigenis van den minister, aan zijn Departement bekend is, begint men ongeveer te kunnen opmaken, hoe ontzaggelijk veel aan het Departement van Koloniën, omtrent de Koloniën, onbekend is.

Wil men eenig flauw begrip hebben, van hetgeen aan deze *»Mededeelingen»* ontbreekt, die, om het ongeduld te stillen, het verwachte, nog ongeboren *»omstandig verslag,»* vergoeden moeten, zoo legge men dezen *»Bundel»* van *»het een en ander,»* naast een der verslagen, die jaarlijks door onze Gedeputeerde Staten aan onze Provinciale Staten gedaan worden, en men zal verbaasd staan, hoe veel, zelfs met dien nederigen maatstaf gemeten, nog van *»het een en ander»* aan *»het een en ander»* van dezen *Bundel* te kort komt. Is het inderdaad niet, alsof men met de Kamer schertst, wanneer de minister zeer deftig mededeelt: *»Palembang was »eertijds een magtig rijk, welks vorsten, afkomstig van Java, niettemin »allengs voor de magt onzer voormalige Compagnie bukten en ten laatste »hare suprematie erkenden;»* dat mr.

C. J. SCHOLTEN VAN OUD-HAARLEM de taak voltooide om de nieuwe wetboeken voor Indië daar te helpen invoeren en dat, na vele vruchteloze pogingen het, eindelijk in 1849 gelukte de oproerige Balinezen te straffen. Zal men uit dergelijke, in alle plaatsbeschrijvingen, geschiedenissen, tijdschrift- en dagblad-artikelen terug te vinden bijzonderheden, leeren kennen, wat de Oost voor ons is, zijn kan en zijn moet? Leert men er iets uit, omtrent het *»beheer»* der Indië? omtrent het eigenaardige, het doelmatige der Indo-Batavische inrigtingen? Kent men, eindelijk, thans den staat van het land beter, omdat men eenige geographische en administratieve verdeelingen en onder-verdeelingen voor zich ziet?

De grondwet eischt een *»omstandig verslag;»* dat is niet een verslag, dat velerlei soorten van onderwerpen behandelt, dat van vele uiteenloopende zaken het *»een en ander»* mededeelt, maar dat één zakelijk, wel sluitend geheel vormt, dat zijn onderwerp helder en grondig behandelt. Van dit alles toont deze *Bundel* van fragmentarische mededeelingen geen spoor. Het is het werk van iemand, die zegt: *»Eigenlijk weet ik van de zaak niet veel meer dan gij, maar hetgeen ik weet, zal ik u vertellen.»*

De minister heeft klaarblijkelijk zelf gevoeld, hoeveel dit stuk te wenschen overliet. Daarom beschreef hij het, als een *Bundel* bevattende een en ander, dat bij zijn departement bekend was; daarom pareerde hij reeds bij voorraad den verwachten stoot over de onvolledigheid, door zich te beroepen, op aanstaande, uit de Oost ontbodene en verwachte *»bouwstoffen;»* daarom noemde hij zijn stuk alleen *Mededeelingen*; daarom, eindelijk, liet hij, bij zijnen begeleidenden brief, dit niet doorgaan voor eene voldoening aan het voorschrift van art. 60 § 1, maar als: *»ter voldoening aan de »toezeggingen, door mij gedaan bij »gelegenheid der interpellatie van het »lid der Tweede Kamer van de »Staten-Generaal, baron VAN HOËVELL, omtrent de uitvoering van art. 60, 1ste »alinea der grondwet.»* De *Mededeelingen* zijn, volgens den minister zelve, niet hetgeen art. 60 der grondwet wil, maar de kwijting der belofte aan den heer VAN HOËVELL gedaan.

»Kom, geef mij wat gij kunt; en droom ik dan de rest.» had de heer VAN HOËVELL gezegd, en de heer RAHUB gaf wat hij kon; wat bij zijn departement bekend was.»

Dit echter ontwapent de kritiek niet, noch verdedigt het onvoldoende van hetgeen werd geleverd. Hoe vreemd het klinken moge, welk een schel licht het werpt op de *schijnwijsheid* van het autocratisch stelsel, dat het hoofd en de ziel van dat stelsel zelf, de onderwerpen niet kent, waarop hij zijn stelsel toepast, — een eenvoudig uitspel tot tijd en wijle, dat de overlandpost de kennis van het beheer en den staat der *Overzeesche bezittingen* had aangebragt, ware zeker aan de Kamers meer redelijk voorgekomen, dan deze zonderlinge tijdkorting, die zich aldus aanbiedt, zeggende: *»Hetgeen gij vraagt kan ik u niet zeggen, maar, om deze te-leur-stelling te compense-*

ren, zal ik u eenige andere dingen, naar welke gij mij niet vraagt, verhalen." Sinds den tijd van SHEHERAZADE, heeft het Oosten het voorrecht gehad, bij gebrek van iets anders, sprookjes te mogen vertellen en de heer PAHUD heeft misschien, als Oosterling, van dat voorrecht gebruik willen maken en zich aan de Kamer, door van vreemde landen en volken, van goud-eilanden en diamantbergen te verhalen, als een tweede SINBAD de zee-man aangenaam willen maken. Wij hebben hier niets tegen, mits de heer PAHUD dan ook, even als de vindingrijke SHEHERAZADE, de vertelseltjes, die hij zoo schoon weet voor te dragen, voor de slaapkamer beware en ze niet in de raadzaal overbrengt. Indien het Departement van Koloniën ons voor als nog niets meer kan geven, zullen wij, in 's Hemels naam, liever het gansche verslag, volgens art. 60 droomen en in geloovig vertrouwen de »bouwstoffen" afwachten, die ons over land en zee zullen toegezonden worden.

Buitenlandsche Berigten.

TURKIJE.

De Augsburgse *Allgemeine Zeitung* deelt de volgende berigten uit Konstantinopel van 17 juli mede: »Verleden donderdag werd de Grieksche gemeente in het feestelijk versierde paleis van den Patriarch bijeengeroepen, om mededeeling te ontvangen van de besluiten der heilige synode, betreffende de erkenning van de onafhankelijkheid der Hellenische kerk. Nadat eenige geestelijke liederen gezongen waren, werden de handelingen der synode en haar besluit voorgelezen, inhoudende dat men bereid was de Hellenische kerk als zusterkerk te erkennen, onder voorwaarde dat de verkiezing der heilige synode, te Athene door de geestelijkheid onder voorzitting van den bisschop van Athene zou geschieden. Verdere voorwaarden zijn, dat de Grieksche bisschoppen zich niet meer gelijk tot hertoe, naar de provinciën, maar naar de plaats van hunnen zetel zullen noemen, gelijk in de Grieksche kerk het algemeen gebruik is, en dat zij zich voortdurend bij den Patriarch te Konstantinopel van de heilige zalsings olie zullen voorzien. Voorts werden nog drie brieven voorgelezen, gericht aan den Koning, aan de geestelijkheid en aan het volk van Griekenland. Het kan welligt overbodig schijnen al deze bijzonderheden te vermelden, en toch zijn zij niet van belang onthoofd. De groote belangstelling toch, waarmede deze zaak hier behandeld is, en het gewigt, dat men daaraan hecht, strekt tot een duidelijk bewijs van de wenschen en verwachtingen, die het Grieksche volk koestert, en toont aan, dat de Grieken, in weerwil van hunne tegenwoordige politieke afscheiding, zich toch voortdurend als een bij elkander behoorend volk beschouwen, en in de voortdurende kerkelijke gemeenschap een onderpand zien, hetwelk hun voor de toekomst ook het herstel hunner politieke vereeniging verzekert. Naar de moskee der heilige Sophia zijn voortdurend de blikken van alle Grieken gericht; en men verzekert dat onlangs, toen aan die oude christelijke kerk eenige reparaties moesten plaats hebben, Grieksche geestelijken als werklieden verkleed daarin zijn binnengeslopen en er eene stille mis gelezen hebben."

DUITSCHLAND.

Frankfort, 3 aug. De door ons vroeger aangekondigde crisis is eindelijk daar; het congres komt niet tot stand. Behalve de gevolmagtigde van Pruisen, hebben ook die der overige staten der Unie onze stad reeds verlaten, of staan op het punt zulks te doen. Deze zijn Mathis, voor Pruisen (de generaal von Peucker is nog hier gebleven, in hoedanigheid van lid der bondscommissie, die overigens mede eerstdaags uiteen zal gaan); v. Porbeck voor Baden; dr. Liebe voor Oldenburg, Brunswijk, Waldeck en Lippé; von Bulow voor Oldenburg-Schwerin; dr. Lappenberg voor Hamburg; dr. Elder voor Lubbeck en burgemeester Smidt voor Bremen. Voor Nassau was geen gevolmagtigde verschenen. Overigens staat dit laatste reeds lang op het punt, om, op het voorbeeld van Keurhessen en Hessen-Darmstadt, van de Pruisische Unie terug te treden. In onze politieke kringen wordt deze terugtreding thans als zeker beschouwd. Duitschland moet alsnu weder zijn heil of liever zijn onheil van eenen bondsdag, onder het voorzitterschap van Oostenrijk, verwachten, die echter bij zijne herstelling reeds de kiem van onberekenbare verdeeldheden in Duitschland bevat, daar Pruisen en deszelfs bondgenooten niet bij denzelfden verlegenwoordigd zijn. Eene ontbinding van het Duitsche tolverbond moet hiervan het eerste en onvermijdelijke gevolg wezen. Men verneemt inderdaad van onderscheidene zijden, dat reeds tusschen Oostenrijk, Beieren en Wur-

temberg ijverig onderhandeld wordt wegens de vorming van een afzonderlijk Zuid-Duitsch tolverbond. Tot dusverre waren Zuid- en Noord-Duitschland ten minste door deze materiële belangen nog onderling verbonden; worden deze nu mede vernietigd, dan is weinig meer noodig, om bij de geringste aanleiding, waaraan het thans niet ontbreekt, dadelijkheden tusschen dezelve te zien ontstaan. Dit is echter niet het eenige gevaar, waardoor de rust en vrede in Duitschland bedreigd zijn. Onder alle volksklassen neemt de verbittering toe wegens de hulpeloosheid, waaraan Sleeswijk-Holstein thans wordt prijs gegeven. Reeds dreigt Lauenburg deel aan dezen oorlog te nemen, en Hanover zal wel dit voorbeeld moeten volgen.

Berlijn, 3 augustus. Het vooruitzicht op eene minnelijke overeenkomst onder de Duitse regeringen, wordt van dag tot dag donkerder; van dag tot dag worden de eischen der vijanden van Pruisen luid en de Koning ontwikkelt niet die geestkracht, welke men regt had in deze oogenblikken van hem te verwachten. Oostenrijk eischt onbewimpeld de ontbinding der Unie, en roept den bond bijeen en geeft aan de regeringen zijn woord, dat het Duitschlands eer zal weten te handhaven. Volgens overeenstemmende berigten, zal het kabinet van Weenen met vasten tred op den ingeslagen weg voortgaan, en de bond zal, onder deszelfs invloed, zijne besluiten tegenover Pruisen ten uitvoer leggen. En welke houding zal Pruisen aannemen? Men verzekert, dat de heer von Radowitz zich zou hebben uitgelaten, dat zoo men den bond van vóór 1848 niet terug wilde hebben, men den Koning en hem het onbepaaldst vertrouwen moest schenken in hunne Duitse politiek. Of men echter zoo algemeen geneigd zal wezen om de politiek des heeren von Radowitz onbepaald te vertrouwen, is zeer te betwijfelen.

Pruisen concentreert een armeekorps aan den Rijn, een observatiekorps bij Boitzenburg en Mecklenburg; de Koning stelt het levendigste belang in de nieuwe krijgstoerusting en laat zich dagelijks door den minister van oorlog deswege rapport doen; doch uit dit alles volgt nog niet dat Pruisen zijne troepen tegen Oostenrijk of Denemarken zal laten marcheren.

Berlijn, 2 aug. (Per telegraaf). De bijeenroeping van den engeren raad door de Oostenrijksche regering, ondervindt belemmeringen, ten gevolge van de quaestie der competentie van het pleuum.

DENEMARKE.

Altona, 3 aug. Op den linker- en regtervlengel der Sleeswijk-Holsteinsche armee hebben van tijd tot tijd voorposten-gevechten plaats, die geen ander resultaat opleveren, als dat telkens van weerszijden eenige manschappen verloren worden.

De Deensche troepen te Eckernförde verlaten des avonds de stad en bivouacqueren daar buiten. Des morgens keeren zij echter steeds naar de stad terug. Hunne hoofdmagt is nog bij Sleeswijk geconcentreerd; hunne uiterste voorposten staan bij Gettorf, tusschen Kiel en Eckernförde.

In Sleeswijk liggen 400 a 500 gewonde Sleeswijk-Holsteiners.

Onder de officieren, welke zich bij de Sleeswijk-Holsteinsche armee aanmelden, treft men weinig Pruisen aan, daar men hun het verlof daartoe weigert; daarentegen levert Hanover een aanzienlijk contingent, zoowel in manschappen als in geld.

Dezer dagen overleed te Flensburg een timmerman, welke bij zijn testament eene voor de Denen zeer ergerlijke gezindheid aan den dag leide. Hij legatcerde namelijk, eene som van 1000 daalders aan dat Sleeswijk-Holsteinsche bataillon, dat het eerst weder in de stad Flensburg zou binnenvrukken. Bij die gelegenheid moesten alle officieren van dit bataillon voor rekening van den erfzater zoo veel champagne drinken, als zij verkozen.

ENGELAND.

Londen, 2 aug. In de avondzitting op gisteren, door het Lagerhuis gehouden, heeft de procureur-generaal de vergadering kennis gegeven, dat hij op aanstaanden maandag het Huis zou nitnodigen de twee volgende besluiten te nemen: ten eerste, dat de baron von Rothschild geen regt zal hebben zitting in het Huis te nemen, alvorens de vereischte eeden te hebben afgelegd; ten tweede, dat de vergadering in het volgende zitting-jaar ernstig in overweging moge nemen, het formulier van bovenvermelde eeden, ten einde daarvan de ondertanen van Hare Britsche Majesteit, die de israëlitische godsdienst belijden, te ontslaan.

In de zitting van heden heeft de heer Hume een amendement op het zoo even gemelde voorstel, hetwelk maandag o. k. behandeld zal worden, ingediend. Dit amendement is hoofdzakelijk van den volgende inhoud: dat, aangezien de baron von Rothschild de gebruikelijke eeden heeft gedaan en daarin alleen die woorden: op het christelijk geloof, heeft overgeslagen, ook eenvoudig op hem van toepassing is, de straf bij de statuten te dier zake bepaald. Na het indienen van dit amendement is het Huis overgegaan tot eene tweede lezing van de bill, houdende eene tijdelijke opheffing van het besluit omtrent het bezaan van misdaden en het verwekken van opstand in Ierland. Vervolgens had er eene conferentie plaats met de leden van het Hoogerhuis over het wetsontwerp omtrent de uitbreiding der graafschappelijke gerechtshoven.

Er heeft eene diplomatieke briefwisseling plaats,

tusschen den Brazilaanschen minister van Buitenlandsche Zaken en den Engelschen gezant te Rio-Janeiro, waarvan de oorzaak is, dat op 2 januari jl. een Brazilaansch vaartuig in het gezigt van San Sebastiaan en naar die haven bestemd, door de Engelschen met de lading en scheepspapieren verbrand werd, nadat de equipage ontscheept was.

Brazilië protesteert tegen deze daad van zeeroof, terwijl de Engelsche gezant antwoordt, dat de Santa-Cruz is genomen geworden, dewijl het den slavenhandel dreef, en na een nauwkeurig onderzoek verhandeld is, vermits men bevonden had, dat het volkomen ongeschikt was om de zee te bouwen en naar St. Helena te stevenen, ten einde de zaak aldaar vooraf behandeld werd.

Hierop heeft Brazilië aangemerkt dat het nimmer de bill van het parlement erkend had, waarbij bepaald werd dat de slavenhandel alleen door Engelsche gerechtshoven zou gevonnisd worden; dat er derhalve eene groote onregtvaardigheid gepleegd was en men de bill geschonden had vermits die aan de kruisers geenzins het regt toekent om zelve vonnis te vellen, terwijl het hier buitendien geenzins de vraag was of de Santa-Cruz vroeger handel in slaven gedreven had.

Bij gevolg protesteert Brazilië tegen dit schandelijk misbruik van magt door Engeland, gestadig jegens zwakkere natiën in praktijk gebragt; te meer dewijl er geen voorbeeld van bestaat dat men dergelijke onbillijke maatregelen tegen natiën heeft genomen, die in staat zijn met goed gevolg wederstand te bieden. Het is een misbruik, dat de nationaliteit en het gevoel van eigenwaarde billijkerwijze krenkt. Brazilië heft een kreet van verontwaardiging aan tegen dergelijke dwingelandij, die, zulks valt niet te betwijfelen, juist geschikt is, om eene reactie in de openbare meening ten gunste van den slavenhandel te doen ontstaan; terwijl zonder de medewerking der publieke opinie, de maatregelen tot fnuiking van dien handel wel altijd zullen ontweken worden.

BELGIE.

Brussel, 3 aug. De werkzaamheden der Fransche Wetgevende Vergadering loopen ten einde. Het getal der stemmenden wordt van dag tot dag kleiner. Men houdt het er voor, dat de stemming over de begroting niet langer dan nog drie zittingen zal duren en het is duidelijk, dat de massa van rapporten, welke de verschillende commissiën zich haasten in te leveren, niet in discussie zullen komen, vóór de hervatting der zittingen.

Het schijnt evenwel, dat de Vergadering niet in kalme, maar te midden van stormen uiteen wil gaan. Gisteren hebben er de onstnigste demonstratiën plaats gehad. Eigenlijk gold het slechts een voorstel, tot welke aanneming slechts een kans bestond, namelijk een amendement, onverwachts voorgesteld door eenige leden der uiterste linkerzijde, strekkende tot onmiddellijke afschaffing der belasting op de geestrijke dranken. Maar het is niet om de zaak zelve, maar om den vorm, dat de storm is ontstaan. De linkerzijde verlangde het stemmen door opstaan en zitten, de rechterzijde wilde eene geheime stemming. Ongelukkiglijk kwam dat voorstel wat laat, zelfs nadat men reeds op de eerstgenoemde wijze begonnen was. De heer Dupin heeft niettemin het verzoek der meerderheid in discussie gebragt, dat een heftige strijd van een uur ten gevolge heeft gehad. Eindelijk behaalde de geheime stemming de meerderheid en werd het amendement der Berg-partij met 339 tegen 166 stemmen verworpen. Een ander, om een uitstel van drie maanden te verleenen, had hetzelfde lot.

De toestand van Frankrijk kenmerkt zich op dit oogenblik hoofdzakelijk door de scheuring, die zich hoe langer zoo meer tusschen de legitimisten met een gedeelte der Orleanistische partij en het Elysée vertoont. De legitimisten hebben vast besloten en er reeds een bewijs van gegeven, om zich veelmeer met de Berg-partij te verbinden, dan aan eene der pretensiën van het Elysée te voldoen. Wat de fractie der Orleanistische partij aangaat, die de Ordre tot haar orgaan heeft, uit de taal van dat blad schijnt sedert eenige dagen te blijken, dat zij in geen deele gezind is de plannen in de hand te werken, die te regt of te onregt aan den President der Republiek of de personen, die hem omringen, worden toegeschreven.

De drie partijen, de legitimistische, Orleanistische en Bonapartistische, staan thans scherp tegen elkander over. Ieder heeft openlijk hare banier ontold. Zoo er geene andere quaestie ontstaat, dan zal het voorstel van den heer Creton, betreffende de terugroeping der verbannen vorstelijke familie, het strijdpunt zijn waarin zij, na afloop der prorogatie onderling slag zullen leveren. Dit voorstel looch zal niet in discussie komen, voor dat de leden op nieuw vergaderd zijn.

Volgens de *Risorgimento* heeft de Sardinsche regering op eene krachtige wijze geantwoord op de nota, welke, zoo als men weet, de kardinaal Antonelli betreffende de zaak van den aartsbisschop van Sassari bij die regering had ingeleverd. De Sardinsche regering zoude in dat antwoord te kennen geven, dat zij met leedwezen had gezien, dat haar zaakgelastigde die nota van den kardinaal niet teruggezonden had aan de Romeinsche regering, met het verzoek, dat eenige onbetamelijke uitdrukkingen daarin werden veranderd.

Volgende de jongste berigten uit Napels moet

het geschil tusschen de Engelsche en Napelsche regeringen nagenoeg geheel geschikt zijn. Eene gemengde commissie van inlanders en vreemdelingen was benoemd, om het cijfer de gevorderde schadevergoedingen, welke de Napelsche regering in beginsel erkent, vast te stellen. — Wat het geschil tusschen Napels en de Spaansche regering, aangaande het huwelijk van den graaf van Montemolin, betreft, schijnt dit geene ernstige gevolgen te zullen hebben. Het Napelsche kabinet zal den Prins Carini terugroepen en in plaats van een gezant een eenvoudigen zaakgelastigde te Madrid hebben, zoo als ook in 1839 het geval was.

Binnenlandsche Berigten.

's Gravenhage, 2 aug. Het verslag der Commissie van rapporteurs over de drie wets-ontwerpen tot regeling van de belangen der Nederlandsche scheepvaart, bij de Eerste Kamer der Staten-Generaal, is thans gedrukt.

Die ontwerpen zijn door de Kamer met al die zorg en naauwgezetheid onderzocht, welke het hooge belang der zaak vorderde. Een 30tal leden nam daaraan deel. Men heeft getracht eene meer algemeene rigting aan de behandeling der voordragten te geven, daar het standpunt dezer Kamer anders was dan dat der Tweede Kamer; zij was toch ingelicht omtrent de beraadslagingen aldaar, de bescheiden enz. door de regering overgelegd, en de polemiek buiten de Kamer. Zij achtte zich dus minder geroepen om in het verslag harer werkzaamheden al de gronden op te geven, die voor of tegen de voordragten door de individuele leden werden aangevoerd, dan wel, om den uitslag te doen kennen hunner meening omtrent de voornaamste vraagstukken, die daarbij ter sprake kwamen.

De moordorheid zag in eene prejudiciële quaestie, opgeworpen ten aanzien van de bij amendement ingelaschte artikelen omtrent de Oost-Indiën, geen bezwaar. De meerderheid zag geene schending van het prerogatief der Kroon in dezen.

Over de tijdelijkheid der maatregelen was men het minder eens; terwijl sommige leden eene enquête verlangden, achtte de meerderheid de zaak genoegzaam toegelicht. Bij de overtuiging, die deze leden bezielden, dat de maatregelen strekken zouden om den bloei van den handel te bevorderen, waarmede hier te lande schier alle takken van volksbestaan en volkswelzijn in een onafscheidelijk verband staan, meenden zij dat elk niststel de nadeeligste gevolgen na zich kon slepen. Zij konden dus evenmin de gewaarlijkte strekking beamen, die de tegenstanders der voordragten aan de wetten toeschreven.

Enkele leden verklaarden, dat zij wel de noodzakelijkheid inzagen nu onze scheepvaartwetten te wijzigen, ten gevolge der maatregelen in dit opzigt door Engeland genomen, doch meenden, dat de wijze, waarop dit bij deze wetten geschied was, geenszins goedgekeurd kan worden. Zij waren van oordeel, dat men hier veel te ver was gegaan; dat men zich wel bevonden had bij het stelsel van differentiële regten en handelstractaten, en dat men dus door eene trapsgewijze verlaging der eerste en eene uitbreiding der laatste, veel grootere voordeelen zou erlangd hebben. Uit het thans gevolgde stelsel meenden deze leden geen voordeel voor ons land te kunnen berekenen. Vele natien waren er, waarvan schier geen voordeel te wachten was. Slechts weinige landen hadden het voorbeeld van Engeland tot nog toe gevolgd, en er bestond voor ons geen dwang om denzelfden weg in te slaan. Algemeen was men echter overtuigd, dat de wijziging in de Engelsche wetgeving gebragt, voor ons als eene overwegende reden moest beschouwd worden, om ook onze wetten op de scheepvaart aanmerkelijk te veranderen. Enkel erkenden die noodzakelijkheid zelfs afgescheiden van het voorbeeld van Engeland. Immers gold het hier een stelsel te verlaten, dat wij te kwader ure gekozen hadden, een stelsel van bescherming, waarmede de handel nimmer gediend konde zijn. Deze leden zagen geen bezwaar in het toekennen van gelijke regten aan alle zeevarende natien, al ware het ook, dat deze ons minder vrijzinnig behandelde, of dat wij bij de vaart op hunne landen een minder direct belang hadden.

Vele stemmen verhierven zich tegen het opheffen der differentiële regten enz.

De regering heeft op deze bedenkingen geantwoord. Zij heeft gaarne bemerkt dat ook onder de leden der Eerste Kamer de voorstanders eener enquête de minderheid hebben uitgemaakt. Zij vleit zich althans van hare zijde, niets achtergehouden te hebben, wat tot eene grondige beoordeeling van hare voorstellen dienstig kon zijn, en is overtuigd dat ook de uitvoerigste en naauwkeurigste enquête de verwachting dergenen te leur zou stellen, die omtrent den uitslag der voorgedragene maatregelen eene zekerheid begeeren, welke in waarheid niet verkrijgbaar is, en nu reeds vragen wenschen te zien opgelost, waarop de toekomst alleen een voldoende antwoord kan geven.

Ook nopens het gewigtige vraagpunt, of de gelijkstelling der vlaggen door eene algemeen geldende wetsvoordragt, dan wel langs den meer zamengestelden weg der handelstractaten behoort ingevoerd te worden, is de meerderheid der Eerste Kamer met de regering eenstemmig. In der daad, zegt deze, zouden dan ook de voordeelen, welke aan eene der-

gelijke uitbreiding van het traktaten-stelsel verbonden zouden zijn, weinige en de zwaarigheden en moeilijkheden der uitvoering veelvuldig zijn. — Die magtige natien althans, jegens welke sommigen thans reeds duchten, dat wij ons door de werking der voorgedragene wetten, als ware het ondanks ons zelve, blijvend verbinden zullen, zouden voorzeker eene geheel andere aanspraak op de duurzame gelijkstelling hunner vlag met de onze kunnen doen gelden, wanneer zij die bij traktaat verkiegen. Wanneer men daarenboven verlangt dat de afschaffing onzer differentiële regten trapsgewijze geschiede, verliest men uit het oog hoe gering het cijfer is, dat onze vlag bij den invoer der meeste goederen boven de vreemde voor heeft, — een cijfer inderdaad voor geene splitsing, zeker voor geene herhaalde splitsing, vatbaar.

Meer bijval blijkt bij vele leden der Eerste Kamer het zoogenaamde reciprociteits-stelsel gevonden te hebben. En toch is, naar de stellige overtuiging der regering, zoo als zij vroeger in 't breede ontwikkeld heeft, deze weg inderdaad de minst raadzame van alle. Zij heeft vroeger reeds het bewijs geleverd, dat de vordering van volstrekte wederkeerigheid, en de behandeling der schepen van elke natie op volkomen denzelfden voet, waarop zij de onze bejagent, niet slechts doelloos en onvruchtbaar, maar daarenboven, wat hier alles afdoet, tevens onuitvoerbaar zijn zoude. Het voorgedragene stelsel acht de regering daarentegen even eenvoudig in de uitvoering als vrijzinnig in beginsel. De retorsie-maatregelen, in dat stelsel, zullen in den strengsten zin des woords uitzonderings-maatregelen zijn: het 8ste artikel der 1ste wet is een zwaard, dat welligt nimmer de schede verlaten zal; maar het is in 't belang eener krachtige en vruchtbare handels-politiek noodig, dat de regering dit zwaard in handen hebbe, en de vreemdeling wete, dat zij niet ongewapond tegen hem overstaat. Intusschen wordt aan de regering geene onbepaalde vrijheid gegeven om het haar verstrekte wapen tegen den handel en de nijverheid van vreemde staten te keeren, maar vermag zij het slechts tegen hunne scheepvaart te bezigen; en de schepen der natie, waartegen de maatregelen van wedervergoeding genomen zullen worden, mogen in geene ongunstiger stelling worden geplaatst, dan waarin zich de Nederlandsche schepen in de havens dier natie bevinden. En nu kan toch wel geen vreemde staat, hoe magtig en veel eischend ook, zich beklagen of gekronkt achten, zoodra zijne vlag ten onzent dezelfde behandeling ondervindt, welke hij aan de onze doet wedervaren.

De bezwaren, ingebragt tegen de wijze, waarop de voorgedragene wets-ontwerpen de gelijkstelling der verschillende vlaggen tot stand brengen, vinden, naar de regering vertrouwt, hunne voldoende oplossing in de beantwoording van dit punt aan de Tweede Kamer; het is overigens niet geheel juist, wanneer wordt voorgesteld, alsof overal de Nederl. vlag op den voet der vreemde gebragt is. Bij meer dan één belangrijke tariefpost heeft het omgekeerde plaats gehad. — Een verlies van bijna 4 tonnen gouds mogt niet van de schatkist gevergd worden, zonder tevens de middelen tot dekking daartoe voor te dragen.

Op de tonnen- en loodsgelden blijft de aandacht der regering gevestigd; zij zal dit punt bij eene eerste gelegenheid ter sprake brengen, ook met het oog om het eventueel verlies voor de schatkist deswege te dekken.

De regering verontrust zich niet over de nadeelige gevolgen, welke het voorgedragene stelsel, volgens sommigen, op de Indische baten zal uitoefenen. De werking der differentiële uitvoerregten in Indie heeft tot nog toe ten gevolge gehad, dat de uitvoer der Indische producten, althans naar Nederland, bijna uitsluitend onder Nederlandsche vlag plaats had. Zoo derhalve die uitvoer voortaan al op gelijke voorwaarden ook onder vreemde vlag zal geschieden, zoo kan daaruit nimmer eenig aanzienlijk verlies voor de schatkist voortvloeijen. De uitvoer naar elders daarentegen zal steeds aan de hoogere uitvoerregten onderworpen blijven, met uitzondering alleen van eenige weinige artikelen, die uit een fiscaal oogpunt slechts een ondergeschikt belang zijn. (In 1847 en 1848 zijn telkens slechts twee vreemde schepen uit Java naar Nederland vertrokken). — Wel heeft men de vrees te kennen gegeven, dat ook die hoogere regten te loor zullen gaan, daar het vreemde vaartuig, om ze te ontduiken, in naam naar Nederland zal uitklaren, om aldaar zijne landing in andere schepen over te zetten. Wanneer men echter de verschillende kosten en ongelden in aanmerking neemt, welke aan zulk eene onderneming verbonden mogten zijn en het verschil aan uitvoerregten vermoedelijk verre overtreffen zouden, dan mag die vrees te regt overdreven geheeten worden.

Het is der regering aangenaam geweest op te merken, dat de voorgestelde afschaffing der doorvoerregten en de daarmede in naauw verband staande staking der heffing van Rijnvaart-regten en IJssel-tollen eenen onverdeelden bijval bij de Eerste Kamer gevonden heeft. Niet juist is echter de opmerking dat deze vrijstelling slechts voorwaardelijk en onder beding van wederkeerigheid zoude toegekend zijn. Alleenlijk is aan den Koning de bevoegdheid gelaten, om eene opzettelijke verongelijking welke der Nederlandsche vlag op den Duitschen Rijn mogt worden aangedaan, met gelijke munt te vergelden. Minder evenwel, dan bij de overige vergeldingsmaatregelen, is er hier grond om te vermoeden, dat

nimmer tot dat uiterste middel de toevlugt zal behoeven genomen te worden.

Omtrent de Maasvaartregten, verwijst de regering naar hare vroegere toezegging deswege.

Ook de mogelijkheid eener vermindering der kanaalregten maakt nu reeds een onderwerp van onderzoek bij de regering uit. Deze kunstmatige waterwegen, uitsluitend ten behoeve der scheepvaart daargesteld, en welke onderhoud voortdurend aanzienlijke uitgaven vordert, kunnen evenwel niet geheel met de natuurlijke waterwegen op ééne lijn geplaatst worden. De sluisgelden op de Zuidwillemsvaart daarenboven hebben reeds bij het handelstraktaat met België eene niet onaanzienlijke vermindering ondergaan. Eene nieuwe verlaging zoude, om werkelijk vruchtbaar te zijn, langs denzelfden weg tot stand moeten gebragt worden.

De wensch naar eene vermindering der formaliteiten van den doorvoer en de bezorgdheid voor de bevaarbaarheid onzer rivieren, worden door de regering ten volle gedeeld. De belangstelling, door haar jegens den doorvoerhandel aan den dag gelegd, moge de Kamer ten waarborg strekken, dat op deze punten niets verzuimd zal worden, wat, zonder de inkomsten der schatkist of andere belangen te krenken, zal kunnen verrigt worden.

Ook de aansluiting van den Pruisischen spoorweg blijft de regering met levendig verlangen te gemoet zien. Zij zal niets ongedaan laten, wat de wensche lijke gebeurtenis zou kunnen verhaasten.

Het advies der Nederl. Handel-Maatschappij wordt in afschrift overgelegd.

De invoeging van het 50. en 60. artikel der tegenwoordige redactie van het eerste wets-ontwerp zou in de mededeeling aan den Engelschen gezant, zoo die nog gedaan moest worden, geene verandering behoeven te brengen. Er is niets in die artikelen, hetwelk de bewering zou logenstraffen, dat het Nederlandsche wets-ontwerp op dezelfde beginselen berust als de Engelsche acte. Er worden dan ook op dit oogenblik werkelijk in sommige Engelsche koloniën, hoewel slechts van weinige artikelen, differentiële uitvoerregten, naar gelang der plaats van bestemming, geheven.

Andere officiële mededeelingen aan buitenlandsche regeringen heeft de regering niet noodig geacht tot dusverre te doen; zij heeft verkozen hiertoe de aanneming der wets-ontwerpen af te wachten. Er kunnen derhalve nopens den indruk, wolken die ontwerpen elders in het buitenland gemaakt hebben, geene officiële inlichtingen aan de Kamer verstrekt worden.

De regering gaat vervolgens over tot de beantwoording van sommige bijzondere bedenkingen, over posten in het tarief.

Onder anderen merkt zij nopens de suiker op, dat deze reeds aan een hoogen accijns onderworpen is, en dus met geen ander oogmerk bovendien nog bij den invoer onder vreemde vlag met een niet geheel onbetekenend invoerregt kan worden bezwaard, dan om daardoor een voordeel aan de Nederl. vlag te verschaffen. Het is derhalve eigenaardig, met de bescherming ook het hooge regt te doen wegvallen.

Bij eene eventuele herziening van het tarief, zal zeker de voet, waarop een zoo belangrijk handels- en verbruiksartikel als de tabak, behoort belast te worden, met ernst en omzigtigheid in overweging genomen worden.

Wat de wijziging van het regt op de thee aangaat, aan de regering stond de keus niet vrij, zij was gebonden door de beginselen, die zij zelve gesteld had. De voorgedragene wet verklaart dat de vreemde staat, welke den aanvoer van voortbrengselen van andere werelddeelen uit de landen van herkomst boven den aanvoer dier voortbrengselen uit Nederlandsche havens begunstigt, in de geeichte wederkeerigheid te kort schiet. Zulk een eisch is slechts dan te regtvaardigen, wanneer Nederland op zijne beurt op dit punt volkomene wederkeerigheid aan de overige staten bewijst. De regering hecht aan den regtstreekschen aanvoer der Chinesche thee, welke hoogstens aan 2 of 3 schepen jaarlijks vracht verschafte, geene zoo buitengewoon hooge waarde; maar daarenboven acht zij het verre van bewezen, dat die regtstreeksche aanvoer zal ophouden, zoodra hij niet door differentiële bescherming wordt uitgelokt, en beroept zich tot staving van haar gevoelen o. a. op Hamburg, waar geene differentiële regten bestaan en toch regtstreeksche aanvoer van thee uit China plaats heeft.

Getrouw aan haar beginsel om de grondstoffen van den scheepsbouw zoo laag mogelijk te belasten, heeft de regering daarvan ten gewalle der smederijen niet kunnen afwijken.

Met betrekking tot den zin van art. 6 der eerste voordragt leest men nog in de antwoorden: »Door Inlandsche vaartuigen verstaat men — in tegenoverstelling der op Europeesche wijs ingerigte en van Nederlandsche Indische zeebrieven voorzien schepen welke geacht moeten worden onder de schepen in Nederlandsch Oost-Indië te huis behoorende begrepen te zijn — zoowel de vaartuigen de Javanen en overige onderdanen der Nederlandsche regering, voor welke de van wege den Gouverneur-Generaal uitge-reikte zeebrieven door jaarpassen vervangen worden, alsook die der bondgenooten, aan wie bij overeenkomst het voeren der Nederlandsche vlag is toegestaan.

Ook het onderling verband tusschen het 5de en

Gde art. laat zich gereedelijk aanwijzen. Immers, zoo art. 5 bepaalt dat in de koloniale tarieven geene verandering gebracht zal worden dan *bij de wet*, zoo wordt daardoor de in het volgende artikel bevolene wijziging niet uitgesloten, daar deze juist uitdrukkelijk *bij deze wet* wordt voorgeschreven. De toepassing dezer vrijstelling op het Indische tarief kan geene moeilijkheid opleveren. Art. 6 toch bepaalt, dat de vroege vlaggen, bij art. 1 bedoeld, gelijk zullen gesteld worden met de Nederlandsche, d. i. op denzelfden voet behandeld zullen worden, waarop thans de Nederlandsche behandeld wordt. Twijfel kan dus hier niet ontstaan, vooral daarom niet, omdat het onderscheid tusschen den in- en uitvoer onder Nederlandsche vlag en met Nederlandsche schepen voortaan als vervallen beschouwd kan worden. Tot nog toe had men met de laatste dier beide uitdrukkingen alleen de op Nederlandsche zeebrieven varende schepen op het oog. Onder de eerste worden daarenboven ook de van Nederl.-Indische zeebrieven of jaarpassen voorzien en daarmee gelijk gestelde vaartuigen begrepen. Uit den aard der zaak vervalt echter na de invoering dezer wet alle onderscheid tusschen de Nederlandsche en de Nederlandsch Indische vlag, zoowel in het moederland als in de koloniën, daar het wel van zelf spreekt dat Nederlandsch Indisch gerekend moet worden ten volle aan de bij art. 1 dezer wet gestelde voorwaarden te beantwoorden.

»Dike onzekerheid verdwijnt, wanneer men zich slechts voorstelt, dat achter het woord: *Nederlandsche*, het geheele tarief door, de woorden: of *daarmede gelijk gestelde*, worden ingelast. De in het verslag aangeduide tariefposten zullen dan aldus geïnterpreteerd worden:

Arak f 100, f 6. Onder Nederlandsche of daarmede gelijkgestelde vlag, *vrij*

Koffij de picol, f 4. Naar Nederland, in Nederlandsche of daarmede gelijkgestelde schepen, *vrij*.

Suiker f 100, f 6. Naar Nederland, in Nederlandsche of daarmede gelijkgestelde schepen, *vrij*.

Tobak f 100, f 4. Onder Nederlandsche of daarmede gelijkgestelde vlag, f 2.

Arnhem, 4 aug. Uit een bericht uit Hamburg schijnt men nu de reden te mogen afleiden, waarom de Denen hunne behaalde voordeelen niet over den Eider hebben vervolgd, na den slag bij Idstedt. Dit schijnt reeds te zijn geweest de vrees dat zij, door zich van Holstein meester te maken, op nieuw eene gewesende tusschenkomst van Pruisen zouden uitlokken, dan door de onmogelijkheid om zich hunne overwinning ten nutte te maken. Men meldt toch van daar dat Pruisen stellig geprotesteerd heeft tegen het intrekken van Deensche troepen in Holstein, verklaarende dat zoo die troepen den Eider overtrokken, hetzelfde aanstonds het bij Boitzenburg geconcentreerde legerkorps tot hulp der hertogdommen zoude afsenden.

Die verklaring van Pruisen zal evenwel naar alle waarschijnlijkheid niet beletten, dat er eerlang weder een nieuwe slag tusschen het leger der hertogdommen en dat van Denemarken geleverd wordt, want het eerste hervormt zich op Holsteinsch grondgebied, onder bescherming der gemelde bedreiging van Pruisen en heeft plan om, zoodra het zijne verliezen weder zal hebben hersteld, aanvullenderwijze te werk te gaan en in Sleeswijk binnen te rukken ten einde de Denen aan te vallen. De toestand der laatste zoude alsdan hoogst ongunstig zijn. Iedere nieuwe overwinning zoude voor hen zonder resultaat blijven, want nadat het Sleeswijk-Holsteinsche leger eene nederlaag zoude hebben geleden, behoefde het-zelve niets verder te doen, dan zich op den anderen oever van den Eider te gaan herstellen, zonder vrees voor vervolging, om, weder gereed zijnde, de Denen op nieuw te gaan aanvallen, als het tijd en uur daarvoor geschikt achtte. Nu blijft het de vraag of men te Kopenhagen op den duur voor die bedreigingen van Pruisen zal terugdeinzen en of het Deensche gouvernement integendeel het leger niet in Holstein zal doen intrekken, waardoor het wel is waar eene Deutsche tusschenkomst zoude uitlokken, maar die dan ook wel eene andere, namelijk die der voor Kiel gestationeerde Russische vloot, ten gevolge zoude kunnen hebben.

Advertentiën.

Ondertrouwd:

Mr. W. MULDER,
Advocaat te Amsterdam,
en

M. G. S. LE ROIJ.
ARNHEM, 2 Augustus 1850.

Heden bevestigd voorspoedig van een welgeschapen zoon en DOCHTER D. A. VAN DER LINDEN, geliefde echtgenoot van
J. K. VAN HEUVEN.
ARNHEM, den 4 Augustus 1850.

Benige kennisgeving.

Na een langdurig lijden, ontsiep heden middag in den ouderdom van bijna Vijf en Zeventig jaren, onze geliefde Vader en Behuwer

Vader, de Wel-Eerwaardige en zeer Geleerde Heer OTTO JACOBUS VAN GRIETHUIJSEN, Rustend Predikant bij de Hervormde Gemeente alhier.

WAGENINGEN, 30 Julij 1850.

Uit aller naam,
J. G. VAN GRIETHUIJSEN.

Heden overleed alhier, in den ouderdom van 22 jaren, onze geliefde jongste Zuster ELLISABETH MARIA VAN EMBDEN.

ARNHEM, den 3den Augustus 1850.
D. G. VAN EMBDEN,
Uit aller naam,

In het Logement *De Kroon*, te *Dieren*, zal op den 15den Augustus 1850 in het openbaar, voor zes jaren, aan te vangen den 10den November e. k., ten overstaan van den te *Velp* standplaats hebbenden Notaris VAN ROSENTHAL, worden verpacht:

Eene BOERENWONING, SCHUUR, en HOUBERG, met ongeveer 6 Bunders BOUWLAND, op *Hagenau*, onder *Dieren*, zijnde inmiddels uit de hand te bekomen; te bevragen bij genoemden Notaris.

AANZIENLIJKE VERKOOPING

VAN

ROERENDE GOEDEREN.

Op den Huize OUDHORST.

Op Maandag den 26sten Augustus o. k. en volgende dagen, telkens des morgens te negen ure te beginnen, zullen op den Huize Oldhorst te Oldebroek, nabij Elburg en Kampen, in het openbaar worden verkocht:

Een zeer wel onderhouden en nette INBOEDEL, en andere ROERENDE GOEDEREN, bestaande onder anderen in: PENDULES, staande en andere KLOKKEN, SPIEGELS, SCHILDERIJEN, Mahonij en andere Gladhouten Meubelen als: SECRETAIRES, KABINETTEN, EET-, THEE-, SPEEL- en PENANTTAFELS, LAMPEN, STOELLEN, CANAPES, TAPIJTEN, KLEEBEN, KARPETTEN, GORDIJNEN, LEDIKANTEN met BEHANGSELS, BEDDEN met TOEBEHOOR, WOLLEN- en KATOENEN DEKENS, KAGGELS, BOEKENKASTEN, SCHRIJFTAFEL, MANGELS en PERSEN, IJzeren RISTEN, BRANDKIST, GLAS, PORSELEIN, KRISTAL, *Japansch* EETSERVIES, KOPER-, TIN- en AARDEWERK, VISCHTUIG, JAGTGEREEDSCHAP, ZILVER, PELLEN en LINNEN, REISCALECHE, BAROUCHETTE PHAETON, MANDEWAGEN, CALECHE, JAGTWAGEN, TUIGEN in soorten, een span bruine MERRIE-PAARDEN, 4 WERKPAARDEN, een VEULEN-MERRIE, een RIJPAARD, 13 MELKKOEIJEN, 13 PINKEN en

KALVEREN, 4 Vette VARKENS, 2 JAGTHONDEN, 1 BANDHOND, 4 BOERENWAGENS, ROLWAGEN, MESTWAGEN, PLOEGEN, EGGEN, WELBOOR, WANMOLEN, SCHUITJE, BOUW-, DEEL- en MELKGEREEDSCHAP, ROGGE, HAAVER, HOOI, BRANDHOUT enz.

De Goederen zullen kunnen bezigtigd worden op 21, 22, 23 en 24 Augustus, van 's morgens negen tot 's namiddags te twee ure.

De orde der Verkoop zal bij billetten nader worden bekend gemaakt.

Nadere inlichtingen zijn te verkrijgen ten Kantore van Mr. G. A. HOEFHAMER, Notaris te Elburg.

Eene gebruikte opstaande PIANO van 6½ Octaaf en eene platte PIANO van 6 Octaaf. Men staat er een jaar voor in. Te bevragen bij

M. SPELTIE.
Oeverstraat No. 184.

Om dadelijk te aanvaarden: Een modern BOVENHUIS met vrijen opgang, gelegen op het vrolijkste gedeelte der Stad *Arnhem*, bevattende op eene verdieping zeven meest behangen en geplafonneerde KAMERS, KEUKEN, ZOLDER, MEIDENKAMER, WEL- en REGENWATERPOMP en verdere GEMAKKEN. — Adres bij den Boekhandelaar W. J. KRUYT, te *Arnhem*.

† † † De Handel in MANUFACTUREN, GOUD † † en ZILVER, de GLAD-FABRIEK, bene- † † vens de Commissie-Handel in EFFEC- † † TEN, alhier onder de firma van Gebroeders

HIJMANS gedreven, op heden aan mijnen broeder den Heer ISAAC HIJMANS overgedaan hebbende, zoo betuig ik bij dezen mijnen dank voor het zoo ruimschoots genoten vertrouwen, te gelijker tijd mijnen opvolger in Ueds. vriendschap aanbevelende.

MORTIER HIJMANS.

Mij gedragende aan bovengemelde kennisgeving zoo heb ik de eer bij deze te berigten, dat de handel gedreven door mijnen broeder, van af heden op denzelfden voet en onder dezelfde firma door mij zal gecontinueerd worden, zullende mij bevljtigen dat vertrouwen te verworven, hetwelk de firma steeds genoten heeft.

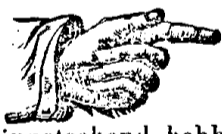
Veenendaal, 2 Augustus 1850.

ISAAC HIJMANS.

* JOH. NOMAN EN ZOON, te Zalt-Bommel, hebben aan HH. Abonnés verzonden:

N°. 5 VAN DE INDIËR,

DAGBLAD GEWIJD AAN DE BELANGEN VAN NEDERLANDSCH-INDIË.

Door den algemeenen bijval, die dit DAGBLAD te beurt heeft mogen vallen, is No. 1-4 finaal uitverkocht. Men abonneert zich alom voor 6 maanden, van 1 Julij tot 31 December franco à f 6.00.

No. 5 is niet meer ter bezigtiging gezonden, maar alleen aan diegenen die er op ingeteekend hebben.

Burgerlijke stand.

CULEMBORG:

Van 20 tot en met 27 juli.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: C. W. T. van de Grift, geb. Copper, Z. — S. van Santen, geb. van Son, D. — A. M. van Leeuwen, geb. Heijnsink, D.

Overleden: J. O. Nesbach, 11 j. — N. van der Winkel, 9 m. — W. C. Leponder, 14 j.

Marktprijzen.

ZWOLLE, 2 augustus.

Tarwe f 7,25 à f 8,00. — Rogge (oude) f 4,30 à f 4,70; dito (nieuwe) f 5,00 à f 5,50. — Boekweit f 4,40 à 4,90. — Aardappelen f 1,00 à 1,60. — Boter n. p. f 0,55 à 0,65. — ton f 11,50 à 12,00.

DEVENTER, 2 augustus.

Over het geheel was de handel heden aan de markt zeer onbeduidend; de aanvoer was even als de vraag gering, en alleen de enkel aangevoerde partijjes nieuwe Rogge vonden grage koopers. — Voor nieuwe Rogge is besteed f 4,60 à 5,10 naar deugd. Jarige f 4,40 à f 4,80. — De geringe aanvoer van Tarwe bestond meerendeels uit afwijkende soort, en

deze is betaald met f 7,50, 7,75 à 8,00. — Boekweit tot vorige prijzen afgaande, werd verkocht voor f 4,80 à 5,00. — Overige Granen niet ter markt. — Aardappelen f 1,40 à 1,60 het mud. Ter markt 20 à 25 mud. Per schip verzonden 200 à 300 mud tegen f 1,30 à f 1,50. — Boter: 1 soort f 11,00 à f 11,50. 2 soort f 9,50 à f 10,00.

ZUTPHEN, 1 augustus.

Wegens de drukte met het inoogsten der Rogge was heden de aanvoer der meest hier voorkomende Granen zeer gering. — Van Tarwe was de cours van f 7,75 tot f 8,40; zeer geringe f 7,25 à f 7,50. — Van het nieuwe gewas der Rogge waren er eenige partijjes aangebragt, meerendeels nog niet behoort droog en wegende van 118 tot 125 ponden Anst. gowigt. De kwaliteit, ofschoon wat fijn van korrel, schijnt voor het verbruik goed te zijn uitgevallen. Dezelve gold naar deugd van f 4,60 tot f 5,00. Jarige deed van f 4,50 tot f 4,75. — Boekweit als voren, van f 4,60 tot f 5,00. — Van Aardappelen verscheept 500 mud tegen f 1,00 à f 1,20. — Boter: Van f 9,50 à f 10,75 het 1/3 vat.

Waterhoogte te Arnhem.

Aug. 1 El 8 Palm 6 Duim; gew. 0 D. gev. 4 D.

De prijs per courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 100 per regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.